

per infants i nens de pit; foren enviats al camp 350.000 nenes per tal que hi passessin les vacances.

El número dels llits als hospitals per 1000 habitants era de 5,5 contra 4,3 en 1913.

LLITS DE PAGAMENT ALS HOSPITALS DE LONDRES

El número de llits de pagament, que va augmentant cada any com a resultat de les campanyes fetes per la B. M. A. i altres institucions mèdiques i sanitàries, és ara a Londres, segons una estadística publicada fa poc, de 1154 distribuïts en 88 hospitals.

Les estances pugen de quatre a sis guinees (unes 136 a 204 pessetes) a la setmana, en proporció als preus de la vida a Anglaterra. Apart hom ha de pagar algunes extres i el cost dels serveis mèdics i quirúrgics. No gens menys per persones més necessitades hi ha cert nombre de llits que no arriben a costar el mínim indicat, com també n'hi ha de més cars per persones de molt bona posició.

A fi d'orientar a les persones que vulguin acollir-se a les institucions hospitalàries en els serveis de preferència, el "King Edward's Hospital Fund" (Comissió Central d'Hospitals) ha publicat un fullet on s'esmenten el nombre de llits de pagament a cada hospital, amb les corresponents tarifes e indicació dels serveis extraordinaris, que segons la voluntat del pacient i la família del mateix poden ésser satisfets, com a tals serveis extraordinaris o com un tant per cent damunt la pensió i de vegades inclosos en els preus d'assistència mèdica o quirúrgica. Aquests serveis extres són: Anestèsia, productes farmacèutics excepcionalment cars o embenaments especials: tractaments elèctrics i helioteràpics, massatge, infermeres especials, sala d'operacions, exàmens patològics, radi i raigs X. Els llits de pagament són individuals o en sales reduïdes, però rarament en sales grans, separats en cubicles.

En molts dels hospitals s'han fet contractes d'assegurança amb organitzacions professionals i de classes mitges per tal d'assegurar l'assistència de llurs membres. Això apart dels llits de pagament que estan destinats als malalts inclosos en la Llei nacional d'Assegurances i de les Caxes constituïdes legalment.

INTERNAMENT HOSPITALARI A NORD AMERICA

M. F. C. Smith, cirurgià general, assistent del Servei de Sanitat pública dels Estats Units, ha presentat al Comitè de l'"Office Internacional d'Higiene pública" un "rapport" interessant, sobre l'evolució de la Medicina al seu país.

De l'exposició i comentaris que en fa H. Carrión a la "Revue pratique de Biologie appliquée", extractem els següents punts:

"L'ensenyament que es desprèn del treball és la desaparició progressiva del metge rural i a les ciutats del metge de família. Per exemple, diu Smith, que a l'Estat de Vernon, que és sobretot rural, el nombre de metges ha baixat, des del 1900, de 659 a 400. En canvi, el número d'Hospitals, al mateix Estat i en el mateix període ha pujat de 9 a 29. Cosa la qual demostra que el número de metges als districtes rurals no ha descendit únicament com efecte de la despoblació del camp, on els habitants a Amèrica, com a Europa, són atrets per les grans ciutats. El número de malalts en els districtes rurals no ha minvat visiblement, però els malalts van cada vegada més als hospitals en lloc de reclamar els serveis del metge aïllat. També a les ciutats, el metge privat veu que la seva clientela minva i en canvi augmenta l'hospitalària".

Quals són les raons de semblant canvi en els costums? Com és que l'hospital, que era abans un lloc temut, àdhuc per la gent pobra, és esdevingut una institució on acudeixen cada vegada en major nombre, persones que no són obligades per la total manca de recursos?

Cal meditar en els motius, múltiples i diversos. Comencem per l'assistència mèdica. Sembla que a Amèrica com a la nostra pàtria (l'allusió a França pot ben bé estendre's al nostre país) hi ha crisi d'allotjaments que fa molt més difícil l'assistència domiciliària. L'exigüitat de les habitacions a les ciutats—diu Smith—fa gairebé indispensable que els casos obstètrics i els que necessiten una cura continuada tant de dia com de nit, siguin tractats fora del domicili familiar. Això es complica amb la tendència de fer vida hotelera o de pensió, obligada per causes distintes. Aquest estat de coses amenaça encara d'intensificar-se i hom no pot preveure quan acabarà. Les "ciutats tentaculars" de Verhaeren estan